

INFORME SOBRE SI ES PODEN FILMAR LES SESSIONS

El dia 8 de març es va registrar d'entrada en aquesta Conselleria de la Funció Pública i Interior un escrit presentat per l'ELM X, en el que sol·licita l'emissió d'un informe relatiu a si es poden filmar les sessions de la Junta Veïnal fent cas omís de la prohibició expressa del president i de les responsabilitats que es poden derivar de l'incompliment d'aquesta prohibició.

1 – L'article 70.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL) i l'article 88 del RD 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF), diuen que les sessions del ple seran públiques. Aquest darrer article contempla la possibilitat d'ampliar la difusió auditiva o visual del desenvolupament de les sessions mitjançant la instal·lació de sistemes megafònics o circuits tancats de televisió, però no diu res sobre la impossibilitat de permetre l'enregistrament d'una sessió o autoritzat la seva retransmissió via televisió. Aquesta manca de regulació no permet entendre que existeix un prohibició, a més a més, quan l'article 70.1 LRBRL assenyala que les sessions del ple seran públiques, el que vol dir és que qualsevol ciutadà té dret a assistir a la sessió com a "públic" dins de les naturals limitacions d'espai, però d'aquí no pot deduir-se un dret a l'enregistrament ni tampoc el contrari.

Serà l'ajuntament el que haurà de denegar o concedir l'oportuna autorització per a l'ús de videocàmeres, prèvia la corresponent sol·licitud i presentació, en el seu cas, de les acreditacions necessàries.

Aquesta autorització correspon al Batlle, ja que és ell qui té atribuïda la funció de mantenir el bon ordre de la sessió, consistint en una mesura de policia interna, sense perjudici que en la decisió que adopti s'hagi de tenir en compte el parèixer de la resta de corporatius, en quant aquests poden veure's coaccionats en l'exercici de les seves funcions.

2 – La intervenció del públic assistent a les sessions ha de ser correcta en tot moment, de manera que les interrupcions i manifestacions de conformitat o disconformitat s'han d'evitar i han de ser, en tot cas, controlades per la presidència que pot, si és necessari, ordenar el desallotjament de la sala, com a elemental mesura d'ordre; això es dedueix de l'article 88.3 ROF que regula aquesta qüestió.

3 – Segons els articles 21.1 k) LRBRL i 41-1-23 ROF, correspon als batlles la potestat sancionadora per faltes de desobediència a la seva autoritat, i les quanties de les sancions per aquest motiu es regulen a l'article 59 del text refós de règim local (TRRL), aprovat pel RDL 781/1986, de 18 d'abril.

Vist l'anteriorment exposat qui subscriu aquest informe considera que pot concloure el següent:

1.- Correspon al president autoritzat l'ús de videocàmeres per filmar les sessions de la Junta Veïnal.

2.- Quan existeix una prohibició expressa i qualque ciutadà la incompleix i continua filmant la sessió, el batlle podrà arribar inclusivament a ordenar la seva expulsió de la sala de sessions, sense necessitat d'interrompre la sessió.

3.- Quant a la validesa de la filmació efectuada pel veí, si en la difusió de la cinta es falsegen o manipulen el contingut, en detriment de la realitat dels fets, del prestigi o simplement de les manifestacions dels membres de la corporació, l'ajuntament té oberts tots els mitjans tant pel dret de rèplica com per l'exercici de les accions judicials que procedeixin en defensa dels seus drets.

4.- Ja que no s'han produït accions que suposin danys efectius i materials a persones o coses, sembla que es tracta d'una falta d'índole administrativa i no penal.

En conseqüència el batlle, ja que s'ha produït una falta de desobediència a la seva autoritat, podrà, prèvia la instrucció del corresponent expedient sancionador, imposar una sanció al veí que va filmar la sessió fent cas omís de la prohibició, d'acord amb els articles 21.1 k) LRBRL i 59 TRRL.

Aquesta és l'opinió de qui subscriu, sotmetent-se, no obstant, a qualsevol altre criteri que, millor fonamentat en dret, pugui exposar-se.

Marratxí, 24 de març de 1999.